

Det synes jo at fremgaa af den højtærede Ministers Foredrag, at han betragtede disse Jordpriser som særlig høje. Men hvad de Betingelser angaar, som stilles til Landarbejderen, er der med Hensyn til dem, der kræves i § 3 angaaende hans Formuesforhold, intet at udsætte, og hvad Kautionen angaar, kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at den Kaution, som det er opgivet for mig, at han kan stille, er noget af det fineste, der kan tænkes. Det er ikke Meningsfæller af mig, men det er landskendte Meningsfæller af den højtærede Minister, som ere villige til at gaa i Kaution for ham, fordi de fandt, at der er gjort denne Mand i høj Grad Uret. Den højtærede Minister sagde, at jeg var for rask til at dømme, fordi han havde maattet betale Køretøjet. Det tror jeg ikke. Jeg har mine Oplysninger fra kommunale Autoriteter, forskellige Sogneraadsformænd, saavel som fra et Brev, skrevet af Andrageren selv, og den højtærede Minister kan se af de Papirer, jeg har overleveret ham, at Formanden for Kommissionen har skrevet til Landarbejderen om at hente ham i Slagelse. Da der er et Par Mil eller saa til Slagelse, maatte han naturligvis leje et Køretøj. Men Sogneraadsformændene sige, at Kommissionens Formand gjorde sig ikke den Ulejlighed at staa af Vognen; han blev siddende paa Vognen og saa hen over Pladsen, og saa var det Syn foretaget.

Jeg henholder mig til disse Oplysninger, hvis Rigtighed ikke er afkræftet af den højtærede Minister, og det er af disse Sogneraadsformænd og af Landarbejderen selv for mig oplyst, at han har maattet betale dette Køretøj med 6 Kr. Det, siger han, kunde endda have været, naar han havde faaet Laanet, men naar han ikke fik Laanet, synes han, det er noget Snyderi, og det holder jeg med ham i, og jeg er sikker paa, at den højtærede Minister ogsaa er enig med mig deri. Nu skal det maaske gøres til en Føjtagelse; der er en Mulighed for, at Formanden for Kommissionen sender de 6 Kr. og siger, at det er en Forglemmelse. Saadan kan det let komme til at gaa, det indrømmer jeg. Men hvis de 6 Kr. havne i de rette Lommer, saa er der ikke Tvivl om, at det skyldes den Debat, der er rejst herom i Folketinget, ellers vilde de sikkert ikke være komne der. (Afbrydelse). Jeg synes, jeg hørte lidt om, at jeg trak Debatten lovlig langt ned. Var det ikke det? Naa, maaske ikke. Jeg glæder mig ogsaa til, at de ærede Medlemmer

og den højtærede Minister ville være enige med mig i den Betragtning, jeg her har gjort gældende. De staa jo dog som Lovens Vogtere og ville naturligvis ikke forsvare en Kommissionsformand, som optræder paa den Maade overfor fattige Landarbejdere. (*Landbrugsministeren: Hvis han har gjort det!*) Tvivler den højtærede Minister paa Landarbejderens egen Skrivelse? Tvivler den højtærede Minister paa Sogneraadsformændenes Ord og paa de Oplysninger, jeg her har givet, og som jeg har Ansvaret for? Jeg synes, den højtærede Minister er i for høj Grad en Tvivler. Men det bestyrker mig i den Opfattelse, at den højtærede Minister mener, at dette Forhold fra vedkommende Kommissionsformands Side er ganske urigtigt, ellers vilde han vel ikke tvivle saa stærkt. Jeg skintede desværre gennem den højtærede Ministers Udtalelser, at han — han sagde det maaske ikke direkte — ikke fandt Anledning til at skride ind i dette Forhold. Jeg opfattede det, som om han ikke fandt nogen Anledning til at sætte sig i Forbindelse med Kommissionsformanden og høre, om han paa den Maade havde gjort sig betalt hos Landarbejderen. Jeg vilde sætte overordentlig megen Pris paa, om Landbrugsministeren i dette Tilfælde — jeg betragter det som hans Pligt at gøre det — vilde sætte sig i Bevægelse saa hurtigt som muligt for at afværge den Slags Forhold i Fremtiden. Jeg tror, at det vil være en Opgave, som Landbrugsministeren vilde gøre ret i at søge at løse.

Det lille Forslag om at fjerne Litra o kunde den højtærede Minister ikke lide. Jeg skal ikke her optage Debatten fra første Behandling. Det var noget vanskeligt for den højtærede Minister at forstaa mig, men jeg glæder mig ved, at han dog bedre forstod det Forslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, subsidiært har tiltraadt. Det gaar dog ret stærkt i den Retning, jeg havde ønsket, idet der heller ikke der er Tale om, at det skal være hverken de sidste 4 eller de sidste 6 Aar — som jo Ministerens Forslag gik ud paa —, de vedkommende skulde have opholdt sig paa Landet. Men jeg vil tilstaa, at jeg synes, at den højtærede Ordfører var noget langt ude i sin Udvikling, i det mindste forstod jeg den ikke og er derfor ikke i Stand til at gendrive den. Han sagde, at vi ved at stryge denne Bestemmelse udelukkede adskillige, som ellers kunde komme ind under Loven. Den Logik forstaaer jeg ikke, at man skulde udelukke Folk ved at